
Minneord

OSS IMELLOM

Spesialist i allmenmedisin Imre Hercz døde 24.7. 2011, 82 år gammel. Han kom fra en jødisk familie fra den ungarske minoriteten i byen Oradea i Nord-Romania. I 1944 ble familien arrestert sammen med andre ungarske jøder og sendt til Auschwitz, der storparten av Imres familie ble drept. Siden ble han sammen med andre overlevende jøder sendt på «dødsmarsj» til KZ-leiren Dachau. Her ble han i mai 1945 befridd av amerikanske styrker. Han var da alvorlig syk og tilbrakte over fem år på sykehus før han i 1952 kom til Norge som «statsløs tuberkuløs flyktning».

Imre Hercz tok examen artium i 1955, studerte medisin i Oslo og ble cand.med. I 1961. Etter turnustjeneste (Tønsberg, Vinstra) arbeidet han i nesten 50 år som allmennpraktiserende lege, først i Brumunddal, siden i mer enn 40 år ved Høvik legesenter i Bærum. Trass i alvorlig sykdom fortsatte han sin legegjerning til det siste. Dagen etter at han døde, satt det pasienter og ventet på ham på legesenteret.

Imre Hercz gjorde en stor innsats som tillitsvalgt i Den norske legeforenings landsstyre, i Akershus legeforening og i Allmennpraktiserende legers forening gjennom mer enn 30 år. Han var styremedlem og formann for sosial- og eldreomsorgen i Det mosaiske trossamfunn i 20 år og medlem av rådsforsamlingen i Det norske Flyktningeråd like lenge.

Hercz var gjennom mange år en modig, engasjert og innsiktsfull samfunnsdebattant, med tallrike innlegg i radio, TV og aviser som Aftenposten, Dagsavisen, Dagbladet, VG og Klassekampen, og han ble invitert til mange skoler for å berette om sine erfaringer fra holocaust og for å fortelle neste generasjon hva hat mellom mennesker, antisemittisme og krig kan føre til.

Hovedinnsatsen til Imre Hercz har likevel vært som praktiserende lege. Han har ikke bare interessert seg for pa-sientens sykdom, men også for ektefelle, barn, kosthold/røykevaner, arbeid og arbeidsmiljø. For sin samfunnsinnsats ble han i vår hedret med Kongens fortjenestemedalje.

Imre Hercz vil av pasienter, venner og et stort antall kolleger bli minnet som en modig humanist, som vennen med den klare hjerne og den sylskarpe penn i samfunnsdebatten og som legen med det varme hjertet og stor omtanke for sine medmennesker.

